

Surorile lui Isus Răscumpărătorul, Onești - Slănic Moldova



CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca

reconcilierea

nr 3 - aprilie 2008



"Euharistia
este
iubirea mea...
speranța mea,
fericirea mea!"

(Din scrierile
autobiografice
ale Victorinei Le Dieu)

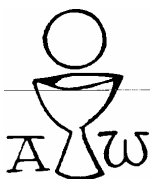
În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorinei Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

Doamne, ai milă de mine!



EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec



RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

- ◆ Tată, creatorul și dătătorul oricărui bine:
noi te lăudăm și te adorăm.
- ◆ Cristoase, splendoarea gloriei Tatălui:
noi te lăudăm și te adorăm.
- ◆ Duhule Sfânt, izvorul adevăratei convertiri:
noi te lăudăm și te adorăm.
- ◆ Preasfântă Treime, unicul izvor de unitate și de iubire:
noi te lăudăm și te adorăm.

Să ne rugăm:

Doamne, Tată sfânt, susține-ne cu forța Duhului tău Sfânt în angajarea noastră de a-l mărturisi pe Cristos Fiul tău și Răscumpărătorul nostru, singura speranță a lumii. Ascultarea Cuvântului tău și adorația misterului iubirii sale să ne facă tot mai conformi lui Isus și Evangheliei sale. El care fiind Dumnezeu viețuiește și domnește împreună cu Tine, în unire cu Duhul Sfânt în toți vecii vecilor. Amin.



◆ DOAMNE, ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

1. S-ar putea spune că în rugăciune comandă trei pulsanți: numai aceia care sunt capabili să-i coordoneze învață să se roage.

2. Primul pulsant este umilința, pe care aș vrea să o descriu astfel: a da spațiu adevărului în noi ca un prim act al rugăciunii. A ne pune în fața lui Dumnezeu așa cum suntem, și nu așa cum am vrea să fim: a fi sinceri, a clarifica situația noastră cu multă obiectivitate, cu o sinceritate chiar aspră, profundă, fără jumătăți de măsură, să ne prezentăm lui Dumnezeu așa cum suntem.

1. Să nu uităm importanta lecție pe care Isus o prezintă despre publican și despre fariseu. Să fim atenți: publicanul sărac nu-i face promisiuni lui Dumnezeu, nu are nici măcar curajul de a-și ridica ochii spre el, doar se proclamă un păcătos. Numai acest lucru îl face, se acceptă și-i prezintă lui Dumnezeu toată mizeria sa precum cerșetorul care își prezintă zdrențele trecătorilor. Aici are loc miracolul.

2. Este suficient puțin pentru a mișca inima lui Dumnezeu. Isus pare să spună: sinceritatea ta îmi este de ajuns, îți este de ajuns să-ți îndepărtezi măștile de pe față și Dumnezeu te va umple cu harul său.

1. Să nu-ți fie teamă de a pierde timpul începând rugăciunea astfel: nu este doar începutul, este deja o rugăciune adevărată, de fapt este deja iubire.

2. Ceilalți doi pulsați sunt: a se deschide la iubirea lui Dumnezeu și a iubi. Este necesar să-ți dai seama de iubirea pe care Dumnezeu o are față de tine. Aș spune că este pulsantul decisiv: dacă este puternică convingerea că Dumnezeu te iubește în mod personal, sincer, constant, fidel; dacă este puternică convingerea că Dumnezeu te iubește chiar dacă tu nu-i răspunzi, dacă tu ești într-adevăr convins de iubirea pe care Dumnezeu o are pentru tine atunci rugăciunea pornește singură, fără eforturi.

1. Dar ai grijă, trebuie să fie o convingere profundă, nu o idee trecătoare care ți se mișcă prin cap. Dumnezeu mă iubește! Iată focarul rugăciunii, dar trebuie să devină un focar să transforme în foc raportul tău cu el.

2. Persoanele cu rugăciunea slabă sau bolnavă încă nu au înțeles că Dumnezeu le iubește, sau au înțeles doar în mod superficial, fără o convingere profundă. Trebuie să luptați cu toate puterile pentru a construi în voi această convingere.

1. Sunt insuficiente câteva eforturi...A înțelege că Dumnezeu ne iubește este asemănător cu a intra în realitatea profundă a lui Dumnezeu, în inima sa. Poate cele mai simple mijloace sunt acestea două: recunoștința și cuvântul lui Dumnezeu citit în prisma iubirii.

2. Mulțumirea: construiți-vă ca o sală de sport, alegeți-vă câteva momente bine determinate din zi în care să vă antrenați printr-o rugăciune de mulțumire: dis de dimineață trezindu-vă, când călătoriți, când sunteți ocupați cu o muncă manuală ce vă consimte posibilitatea.

1. Mușchii atletului se dezvoltă în sala de sport, exercițiul sistematic al mulțumirii vă va purta să faceți din întreaga zi o mulțumire. „Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voința lui Dumnezeu în Cristos Isus cu privire la voi” (1Ts 5, 18). Paul cerea această atitudine primilor creștini, proveniți din păgânii neo-converțiți.

2. Apoi urmează al treilea pulsant: a iubi! Cum se iubește în rugăciune? Este greu se spus, poate totul se cuprinde într-un lucru foarte simplu: a învăța să ne oferim lui Dumnezeu.

(Din îndemnurile părintelui Andrea Gasparino)



**◆ SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT
PENTRU A CONDUCE ȘI A SUSȚINE RUGĂCIUNEA
NOASTRĂ**

*Duhule Sfânt, Duhul adevărului
purifică-mă de orice formă de minciună!*

Tu ești trimisul Tatălui, Duh ne creat și consubstanțial,
invocat de Cristos,

pentru a deveni Mângâietorul Sfinților Apostoli:
te implorăm, ai milă de noi!

Tu care ai coborât din cer într-o formă regală,
și ți-ai revelat divinitatea asemenea vântului impetuos,
și divizându-te în limbi de foc te-ai odihnit
asupra corului apostolilor:
te implorăm, ai milă de noi!

Tu care ai potolit cu vinul ceresc
al înțelepciunii sufletele apostolilor:
te implorăm, ai milă de noi!

(Nerses Snorhali)

• *Cântec*



Din Evanghelia după Sf. Luca (18, 9-14)

În acel timp Isus a mai spus această parabolă unora care se credeau drepti și-i disprețuiau pe alții: „Doi oameni au urcat la templu ca să se roage: unul era fariseu, iar celălalt vameș. Fariseul, stând în picioare, se ruga în sine astfel: «Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: hrăpăreți, nedrepti, adulteri, sau chiar ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuală din ceea ce câștig». Vameșul, în schimb, stând departe, nici măcar nu îndrăznea să-și ridice ochii spre cer. Își bătea pieptul zicând: «Dumnezeule, îndură-te de mine păcătosul!» Vă spun că a coborât la casa lui îndreptățit mai degrabă acesta decât celălalt; căci oricine se înalță pe sine va fi umilit, iar cel ce se umilește va fi înălțat”.





PSALMUL RESPONSORIAL:

Când strig către tine, răspunde-mi,
Dumnezeul dreptății mele;
din strâmtorare m-ai scos în larg:
ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.

Fii ai oamenilor, până când veți fi cu inima împietrită?
Până când veți iubi deșertăciunea
și veți alerga după minciună?
Să știți că Dumnezeu face minuni pentru cel credincios:
când strig către el, Domnul mă aude.

Ai milă de mine, Doamne, privește la mizeria mea,
Tu care mă smulgi din gura morții,
ca să pot vesti lauda Ta
și să tresalt de bucurie pentru mântuirea ta.

Păzește-mă, Dumnezeule,
pentru că mă încred în tine.
I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu,
fericirea mea e numai la tine”.

Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sorți,
Tu ești acela care ai în mână soarta mea.
Sortii mei au căzut pe terenul cel mai bun,
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.

Îl binecuvântează pe Domnul care mi-a dat înțelepciune,
la aceasta până și noapte mă îndeamnă inima.
Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul;
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.

De aceea inima mea se bucură
și sufletul meu tresaltă de bucurie ;
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță.

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem:
îndură-te de mine și răspunde-mi!
Din partea mea îmi spune inima:
„Căutați fața mea”. Eu caut, Doamne, fața ta.

Nu-ți ascunde fața de la mine,
nu îndepărta cu mânie pe slujitorul tău;
Tu ești ajutorul meu nu mă respinge
și nu mă abandona, Dumnezeul mântuirii mele.

◆ Cântec



◆ Din enciclica „Deus caritas est”



Mai rămâne o dublă întrebare cu privire la comportamentul nostru: este cu adevărat posibil să-l iubești pe Dumnezeu pe care nu-l vezi? Și apoi: iubirea poate fi poruncită? Împotriva dublei porunci a iubirii există dubla obiecție, care se aude la aceste întrebări.

Pe Dumnezeu, nimeni nu l-a văzut vreodată – cum am putea să-l iubim? Și apoi: iubirea nu poate fi poruncită, în definitiv, este un sentiment care poate să fie sau poate să nu fie, dar care nu poate fi creat printr-un act de credință. Scriptura poate să confirme prima obiecție atunci când spune: «Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu” și-l urăște pe fratele său, est un mincinos; pentru că cine nu-l iubește pe fratele său pe care îl vede nu poate să-l iubească pe Dumnezeu pe care nu-l vede» (1In 4,20).

Dar acest text nu exclude absolut deloc iubirea lui Dumnezeu ca fiind ceva imposibil; dimpotrivă, în contextul global al Scrisorii întâi a lui Ioan, care a fost citată mai sus, această iubire este cerută în mod explicit. Aici se subliniază legătura inseparabilă dintre iubirea lui Dumnezeu și iubirea aproapelui. Ambele se referă una la alta atât de strâns încât afirmarea iubirii lui Dumnezeu devine o minciună dacă omul se închină în fața nevoilor aproapelui sau, mai mult, dacă îl urăște. Trebuie mai degrabă să interpretăm versetul sfântului Ioan în sensul că iubirea aproapelui este un drum de întâlnire și a lui Dumnezeu, iar închiderea ochilor în fața aproapelui înseamnă să devii orb în fața lui Dumnezeu.

Într-adevăr, nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu așa cum este în el însuși. Totuși, Dumnezeu nu este pentru noi complet invizibil, nu a rămas pentru noi pur și simplu inaccesibil. Dumnezeu ne-a iubit mai întâi, spune Scrisoarea lui Ioan care s-a citat mai sus (cf. 4,10) și această iubire a lui Dumnezeu s-a manifestat pentru noi, s-a arătat căci el "l-a trimis pe unicul său Fiú în lume pentru ca noi să trăim prin el" (1In 4,9).



♦ SĂ ACLAMĂM:

- ✓ Noi te laudăm, Tată sfânt, pentru măreția ta: tu ai făcut orice lucru cu înțelepciune și iubire. După imaginea ta l-ai creat pe om, mâinilor sale ai încredințat universul pentru ca, ascultător față de creatorul său să-și exercite domnia asupra întregii creații.
- ✓ Iar când, prin neascultarea sa omul a pierdut prietenia ta, tu nu l-ai abandonat în puterea morții dar, în milostivirea ta, tuturor le-ai venit în întâmpinare pentru ca cei care te caută să te poată găsi. De multe ori ai oferit oamenilor alianța ta și, prin profeți, i-ai învățat să spere în mântuirea ta.
- ✓ Părinte sfânt, atât de mult ai iubit lumea încât la împlinirea timpurilor, l-ai trimis pe Fiul tău la noi ca Mântuitor. El s-a făcut om prin lucrarea Duhului Sfânt și s-a născut din Fecioara Maria; a împărtășit întru totul condiția noastră umană, cu excepția păcatului. Săracilor le-a vestit evanghelia mântuirii, prizonierilor libertatea, celor întristați bucuria.
- ✓ Pentru a înfăptui proiectul tău de răscumpărare, s-a consemnat în mod voluntar morții și, înviind, a distrus moartea și a reînnoit viața. Și ca să nu mai trăim pentru noi înșine, ci pentru el care a murit și a înviat pentru noi, l-a trimis ,o, Tată, pe Duhul Sfânt, primul dar făcut credincioșilor pentru a perfecționa opera sa în lume și a o desăvârși în sfințenie.

◆ Cântec



DIN SCRIERILE FONDATOAREI

„Ai milă, Dumnezeu meu! Ai milă de slăbiciunea mea! Măcar inima mea să se înalțe până la tine! În acest moment dublează fervoarea mea. Nu mă tem de loviturile tale, Doamne. Fă ca iubirea ta să fie mai puternică decât viața mea pe care tu o poți încheia sau prelungi încă. Din partea mea nu am decât o singură dorință: ca răpită în tine, nimic să nu poată să-mi ia comoara: iubirea sfântă!

Inima mea se înalță tot mai mult la Dumnezeu și se dezlipește de tot ceea ce nu este el. El îmi dă docilitate și gingășie, dar și fermitate pentru a-i atinge scopul.

Să-i cerem lui Dumnezeu acea atracție atât de dulce care ne face să ne pierdem în el și, să fie prezent în noi și în operele noastre pentru a le fecunda și a le conduce spre finalitatea lor, adică gloria lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor”.



SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Să-l implorăm pe Domnul atotputernic care transformă deșertul în mare iar stâncile în izvoare de apă pentru a-l trimite pe Duhul său Sfânt care să transforme lumea ce are nevoie de răscumpărare:

Tată, care reînnoiești toate în Duhul tău, ascultă-ne.

- Pentru poporul lui Dumnezeu, pentru ca Duhul care îl susține și îl conduce să-i trimită păstori sfinți, constructorii Bisericilor vii, educatorii și părinții generațiilor creștine.
- Pentru misionarii care lucrează și suferă în orice parte a lumii, pentru ca Duhul Sfânt să le susțină curajul apostolic și să ne dea și nouă conștiința de a fi coresponsabili la vestirea evangheliei.
- Pentru toți cei care cred în Cristos, pentru ca prin convertirea inimii și rugăciunea perseverentă să grăbească timpul în care se va forma o singură biserică în comuniunea perfectă a credinței și a iubirii.
- Pentru cei persecutați, pentru ca Duhul Sfânt să-i întărească în încercări și să poată culege fructul mărturiei lor.
- Pentru soții creștini, ca să fie unul pentru celălalt semnul iubirii divine iar, la școala evangheliei să-și pregătească fiii pentru a-i însera în Biserică și în lume.
- Îndreaptă-ți privirea plină de compasiune o, Tată, a milostivirii, asupra oamenilor timpului nostru și fă ca, depășind obstacolele comodității și ale plăcerii, noile generații să fie sensibile la valorile binelui pentru a le câștiga cu angajare perseverentă și sacrificiu generos.
- Doamne Isuse, fă ca inimile tinerilor să fie sensibile și generoase pentru ca cei care sunt chemați de iubirea ta, să lase totul și să te urmeze pe drumul sfaturilor evanghelice.



Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită,
iubire veșnică, Te ador, și Te rog,
dacă acest lucru este conform voinței Tale,
s-o glorifici pe slujitoarea Ta Sora Victorine Le Dieu.

Prin mijlocirea acestui suflet,
pe care îl iubești în mod deosebit,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care Ți-l cer din toată inima.
fă ca fiecare om și toate popoarele
să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea Părinte, prin Isus Euharisticul
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru



SĂ NE RUGĂM:

Doamne Dumnezeu nostru, tu îi faci drepti pe cei păcătoși și nu pe aceia care se cred drepti. Ai milă de noi păcătoșii. Ajută-ne să fugim de orgoliu și dă-ne puterea de a-l imita pe Acela care s-a umilit până la moartea pe cruce, pe Fiul tău Isus care trăiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria.**